

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เรื่อง แนวทางการกำหนดปัจจัยเพื่อพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าเกี่ยวกับอาชญากรรม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ (๑) (ก) ๓) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าทุกรายเพื่อกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เหมาะสมตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๓ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อทราบว่าลูกค้าแต่ละรายมีปัจจัยความเสี่ยงในระดับสูงตามข้อ ๑๔ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ โดยต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมอันเป็นแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ของลูกค้า ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พบว่า ลูกค้าประกอบอาชีพ ดังต่อไปนี้ อาจพิจารณาได้ว่าลูกค้าดังกล่าวมีปัจจัยความเสี่ยงระดับสูงอันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพ

(๑) อาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอยหรือทองคำ

(๒) อาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(๓) อาชีพรับแลกเปลี่ยนเงินตราทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา

(๔) อาชีพที่ให้บริการโอนและรับโอนมูลค่าเงินทั้งภายในประเทศและข้ามประเทศซึ่งไม่ใช่สถาบันการเงิน

(๕) อาชีพประกอบธุรกิจคาสีโนหรือบ่อนการพนัน

(๖) อาชีพประกอบธุรกิจสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๗) อาชีพค้าอาวุธยุทโธปกรณ์

(๘) อาชีพบริษัทหรือนายหน้าจัดหางาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับคนเข้ามาทำงานจากต่างประเทศหรือส่งคนไปทำงานในต่างประเทศ

(๙) อาชีพธุรกิจนำเที่ยว บริษัททัวร์

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดให้การประกอบอาชีพอื่น เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอีกก็ได้ โดยอาจคำนึงถึงข้อพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) ลูกค้าประกอบอาชีพหรือกิจการที่มีการรับเงินสดเป็นจำนวนมากจากลูกค้าในการขายสินค้าหรือให้บริการอยู่เสมอ

(๒) ลูกค้าประกอบอาชีพหรือกิจการที่เกี่ยวกับการใช้เงินสดหรือรับเงินสด โดยมักจะไม่มีกระบวนการใดผ่านธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เชื่อถือได้

(๓) ลูกค้าประกอบอาชีพหรือกิจการที่มีการซื้อ-ขาย ที่มักไม่มีแหล่งอ้างอิงที่มาของสินค้าอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสินค้าที่หายากและมีราคาสูง

(๔) ลูกค้าประกอบอาชีพหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมที่มีความเคลื่อนไหวของมูลค่าเงินอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในกรณีที่มีความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมนั้นเป็นธุรกรรมข้ามประเทศและไม่มีการกำกับดูแลตามกฎหมาย

ข้อ ๕ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พบว่ามีปัจจัยอื่นที่ทำให้ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการประกอบอาชีพตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในระดับที่ต่ำลง เช่น ลูกค้าประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ในลักษณะของอาชีพเสริมที่ไม่ได้สร้างรายได้มากนัก เป็นต้น สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปรับลดระดับความเสี่ยงลงตามการประเมินผลที่เหมาะสมกับข้อมูลปัจจัยความเสี่ยงอื่น ๆ ของลูกค้าได้

ข้อ ๖ การกำหนดอาชีพที่เป็นปัจจัยในการพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้า ตามประกาศนี้ เป็นไปเพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งเป็นการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในกรณีที่พบว่าลูกค้าอาจมีความเสี่ยงในระดับสูงจากการประกอบอาชีพหรือธุรกิจ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ซึ่งถือเป็นการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน